



Complexnummer: 525294

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 56
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

Mijnbouwkunde

Aantal complexonderdelen

2

Monumentnummers van complexonderdelen

525295, 525296

Woonplaats

Delft

Gemeente

Delft

Provincie

Zuid-Holland

Locatie van het hoofdoject

Mijnbouwstraat 120, 2628 RX te Delft

Complexomschrijving

Inleiding

Het complex van UNIVERSITEITSGEBOUW van de Technische Hogeschool voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en de bijbehorende DIENSTWONING dateren van 1912 en zijn van de hand van de rijksbouwkundige voor de gebouwen van onderwijs J.A.W. Vrijman. In 1905 startte Vrijman de planning een gebouw voor Mijnbouwkunde aan de Rotterdamseweg. Later werd gekozen voor de huidige locatie. Vrijman ontwierp het gebouw in de stijl van de Neo-Renaissance. Het gebouw doet tevens dienst als Mineralogisch-geologischmuseum voor een grote verzameling van mineralen, gesteenten, fossielen en ertsen van Nederland, Nederlands-Indië, Suriname en de Nederlandse Antillen. De collectie wordt in de gangen van het gebouw en in een speciale toonzaal op de eerste verdieping (oostzijde) in oorspronkelijke toonkasten tentoongesteld.

Omschrijving

Het complex bestaat uit het universiteitsgebouw voor Mijnbouwkunde en de bijbehorende dienstwoning. Het gebouw voor Mijnbouwkunde ligt tegenover het hoofdgebouw van de TU aan het De Vries van Heystplantsoen. Zodoende vormt het de noordelijke wand van het open, driehoekige gebied tussen het eveneens van rijkswege beschermde hoofdgebouw van de Technische Hogeschool. Ten noordwesten van hetMijnbouwkunde-gebouw bevindt zich de vrijstaande dienstwoning. Ten westen en ten noorden van het complex bevinden zich de van rijkswege beschermde gebouwen voor Technische Physica (Mijnbouwplein 11), het gebouw voor Geodesie, Landmeten en Waterpassen (Kanaalweg 4) en de gebouwen van het laboratorium voor Technische Physica (Kanaalweg

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument



2a;b;c).

Waardering

Het complex met het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en bijbehorende dienstwoning is van algemeen belang vanwege de cultuur- en architectuurhistorische waarde.

Het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en bijbehorende dienstwoning heeft cultuurhistorische waarde als uitdrukking van een functie en vanwege de plaats die het inneemt in de geschiedenis van de Technische Universiteit Delft.

Het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en bijbehorende dienstwoning heeft architectuurhistorische waarde als voorbeeld van de Neo-Renaissance, vanwege de plaats die het inneemt in het oeuvre van de rijksbouwkundige Vrijman en vanwege het materiaalgebruik en de detaillering.

Het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en bijbehorende dienstwoning heeft stedenbouwkundige waarde vanwege de beeldbepalende ligging aan het De Vries Van Heystplantsoen en de ruimtelijk-functionele en visuele relatie met de omliggende gebouwen van de TU.

Het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning en bijbehorende dienstwoning is gaaf in hoofdvorm, detaillering en materiaalgebruik en nagenoeg gaaf in interieur.



Monumentnummer*: 525295

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	21 mei 2002
Kadaster deel/nr	82924/108

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
Delft	Delft	Zuid-Holland

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
Delft	A			9888

Omschrijving**

Inleiding

Bij de Technische Hogeschool voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning behorende UNIVERSITEITSGEBOUW dateert van 1912 en is van de hand van de rijksbouwkundige voor de gebouwen van onderwijs J.A.W. Vrijman. Vrijman ontwierp het gebouw in de stijl van de Neo-Renaissance. Het gebouw doet tevens dienst als Mineralogisch-geologischmuseum voor een grote verzameling van mineralen, gesteenten, fossielen en ertsen van Nederland, Nederlands-Indië, Suriname en de Nederlandse Antillen. De collectie wordt in de gangen van het gebouw en in een speciale toonzaal op de eerste verdieping (oostzijde) in oorspronkelijke toonkasten tentoongesteld. Oorspronkelijk fungeerde een ijzeren hekwerk als erfafscheiding. Het beeldhouwwerk bij de ingang is gesigineerd Augt. Alexander fec. 1911.

Het gebrandschilderd glas in het hoofdtrappenhuis gedenkt de periode 1940-45 en is ondertekend J.S. te Delft.

In de jaren zestig heeft onder leiding van het bureau bouw- en onderhoudszaken van de Technische Hogeschool Delft een verbouwing plaatsgevonden, waarbij onder meer de zolderverdieping verbouwd is.

Omschrijving

Het gebouw bestaat uit een gesloten bouwblok met twee binnenplaatsen van ongelijke grootte. De lange vleugels parallel aan de Mijnbouwstraat bestaan uit twee bouwlagen met afgeknot zadeldak, terwijl de noordzuidgerichte verbindingsstukken variëren in hoogte en dakvorm. De verbindingsvleugel aan de westzijde bestaat uit twee bouwlagen met afgeknot zadeldak. Aan deze vleugel bevindt zich in het midden een paviljoen van drie bouwlagen met zadeldak, waarin zich het trappenhuis naar het souterrain (onder de westvleugel) bevindt. In de zuidelijke oksel hiervan is een tweelaagse uitbouw met afgeknot schilddak gebouwd. Ter lichttoetreding van het souterrain zijn er rondom koekoeken, die afgeschermd worden door ijzeren hekken. In de centrale verbindingsvleugel van twee bouwlagen met plat dak bevindt zich het hoofdtrappenhuis. De verbindingsvleugel aan de oostzijde bestaat uit één bouwlaag

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument



met een plat dak. Op de zuidwest-, zuidoost- en noordoosthoek bevinden zich risalerende hoekpaviljoens van twee bouwlagen met schild- resp. zadeldaken. Aan de zuidzijde bevindt zich een groot, centraalgelegen paviljoen, waarin zich de entree bevindt. Ook in het midden van de lange noordvleugel bevindt zich een risalerend paviljoen. Op de grote, westelijke binnenplaats is - tegen de zuidzijde van de noordvleugel - een uitbouw van één bouwlaag met een plat dak gebouwd. Aan deze binnenplaats bevinden zich ook twee uitgemetselde, halfronde torentjes, die de daklijst doorsnijden en een achtkantige, met leien bekleedde spits hebben. De met blauwe leien (oorspronkelijke dakbedekking, aanwezig op prominente dakschilden) en asfalt shingles in Maasdekking gedekte daken worden doorsneden door drie typen dakkapellen te weten: een smal type 'dakhuisje' met een enkel venster en/of luik en schilddak met twee eindschildjes bekleed met lood; een forser type met dubbele ramen, fronton en zadeldak; en een vanuit de gevel opgetrokken gemetselde kapel met klokgevel, T-venster met meerruits bovenlicht en zadeldak. De hoeken van de nokken zijn uitgerust met ranke, loden pironen. Het schilddak van het centrale entrepaviljoen is uitgerust met een gemetselde dakruiter met een hoge, samengestelde, loden torenhelm. De goten bestaan uit houten bakgoten met klossen en originele vergaarbakken, met uitzondering van de dakrand van het zuidwestelijke paviljoen, die bestaat uit een gebakken kraalrand. Het standaard venstertype op de eerste bouwlaag bestaat uit een breed getoogd venster met een driedelig samengesteld raam. De drie bovenlichten zijn uitgevoerd als vaste - en klepramen en bevatten roeden. De hardstenen lekdorpel fungeert als doorlopende waterlijst en vormt zo visueel de afsluiting van een denkbare plint. Op de verdieping en in de lage vleugels bevinden zich getoogde vensters met een enkel, vast raam met bovenlicht. Als variatie daarop komt een dubbel draairaam met bovenlicht voor. De middelste verbindingsvleugel bevat een aantal afwijkende vensters, namelijk kleine, door de lekdorpels gekoppelde rondboogvensters en een groot rondboogvenster met glas-in-lood ter hoogte van het trappenhuis. Alle ramen zijn van hout met uitzondering van dit traplicht. Trap treden, dorpels, neuten, de constructieve en decoratieve onderdelen van de hoofdingang, dekbanden, raamdorpels, spuwers, afdekkingen van topgevels en dakvensters etc. zijn uitgevoerd in hardsteen of Roche d'Euville. Trapbalustrades, bordesleuning, gevelankers en windvanen etc. zijn uitgevoerd in gesmeed ijzer. De voorgevel bestaat uit een centraal, risalerend entreegedeelte met aan weerszijden een vleugel, op de westelijke hoek twee paviljoens en op de oostelijke hoek eveneens een paviljoen. Het entrepaviljoen bestaat uit drie traveeën met in totaal zeven venstersassen. Het middelste, drie traveeën brede deel is hoger opgetrokken en voorzien van een top in de stijl van het Hollands Manniërisme. De topgevel heeft hardstenen dekplaten, een waterlijst en ter bekroning een beeld met een leeuw, die een wapen vasthoudt. De middenas heeft een convexe, Roche d'Euville entreepartij met een inpandige entree, een erker op de verdieping en daarop een balkon. De entree is verrijkt met een beeldhouwwerk, waarbij twee allegorische figuren met aambeeld, hamer en mijnbouwlampje een rolwerk met de tekst "Instituut voor Mijnbouwkunde" flankeren. De erker bevat drie rechtgesloten vensters en wordt gesteund door consoles. Het balkon is uitgevoerd met een opengewerkte balustrade. Deze risalerende middenas is opgetrokken in hardsteen. In de vijf traveeën lange linkervleugel is de gevel ter hoogte van twee traveeën hoger opgetrokken en uitgevoerd met een manniëristische topgevel. Tussen de twee hoekpaviljoens bevindt zich een 'tussenlid' met op de begane grond een veranda met hardstenen dorische zuilen en rondboogarcade. De inpandige pui bestaat uit hout en glas en bevat dubbele terrasdeuren. Het 'tussenlid' is afgesloten met een opengewerkte, bakstenen balustrade. De westelijke kopgevel van dit paviljoen bevat twee grote, rondboogvensters met samengestelde ramen. De noordgevel van dit paviljoen is uitgevoerd met een gemetselde erker op consoles op de verdieping. Deze erker heeft een kleine klokgevel in het midden. De rechter vleugel bestaat uit zes traveeën, die alle zijn uitgevoerd met een verhoogde gevel met een klokgevel en getoogd T-venster met meerruits bovenlicht. Op de hoek risaleert de gevel en is de topgevel, net als aan de noordzijde van dit hoekpaviljoen in de stijl van het Hollandsch Manniërisme gedetailleerd.

INTERIEUR. Het nagenoeg gave interieur heeft de historische indeling grotendeels behouden. De gangen bevinden zich telkens aan de binnenzijde van de vleugels, uitkijkend op het binnenterrein. De lokalen bevinden zich aan de buitenzijde. De kamers van de professoren waren en suite met de nevenruimten verbonden, zodat zij niet de gangen over hoefden. De oefenzalen bevonden zich aan

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument



de noordzijde: de grote zalen met originele tafels, vaste kasten en zuurkasten zijn nog grotendeels intact. De tafels en kasten zijn in naaldhout uitgevoerd, terwijl de zuurkasten van glas en staal zijn vervaardigd. Ook op de uiterste hoek van de zuid-oost vleugel bevindt zich nog een volledig intact laboratorium. De museumvleugel werd voorzien van extra fundatie in verband met het gewicht van de collectie stenen. De constructie bestaat uit geklinknagelde stalen kolommen en profielen. Het pand is voorzien van gewapend betonnen ondervloeren (gangen, lokalen, trapportalen) met granitovloeren, granieten bordestrappen met smeedwerk en houten handlijsten, houten trap met gesneden trappaal, tochtdeuren met glasdeuren en zij- en bovenlichten. De staalprofielen van de verdiepingvloeren zijn in het zicht en hebben in voluutvorm uitgevoerde consoles. Overigens bevat een aantal kantoren oorspronkelijk vaststaand meubilair, als werkbladen en kasten. Collegezaal A (in uitbouw westelijke binnenplaats) en collegezaal C (zuidelijke vleugel, eerste verdieping) zijn oorspronkelijk met houten collegebanken, toonbank en bordkasten. De vergaderzaal in het centrum van de zuidelijke vleugel bevat houten lambrizingen, vaste kasten, houten balkenlaag en ingebouwde (omtimmerde) radiatoren. In de gangen staan houten toonkasten voor de mineralen en hangen houten affichkasten.

Waardering

Het universiteitsgebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning is van algemeen belang vanwege de cultuur- en architectuurhistorische waarde

- als uitdrukking van een functie en vanwege de plaats die het inneemt in de geschiedenis van de Technische Universiteit Delft;
- als voorbeeld van de Neo-Renaissance, vanwege de plaats die het inneemt in het oeuvre van de rijksbouwkundige Vrijman en vanwege de hoofdvorm, het materiaalgebruik, de detaillering en het interieur, die alle een hoge mate van gaafheid hebben.

Het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning heeft stedenbouwkundige waarde vanwege de beeldbepalende ligging aan het De Vries Van Heystplantsoen en de ruimtelijk-functionele en visuele relatie met de omringende gebouwen van de TU.

Hoofdcategorie

Cultuur, gezondheid en wetenschap

Subcategorie

Onderwijs en wetenschap

Functie

Universiteitsgebouw

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument



Monumentnummer*: 525296

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	21 mei 2002
Kadaster deel/nr	82924/113

Woonplaats*	Gemeente*	Provincie*
Delft	Delft	Zuid-Holland

Kadastrale gemeente*	Sectie*	Kadastraal object*	Appartement aanduiding	Grondperceel
Delft	A			9879

Omschrijving**

Inleiding

De vrijstaande DIENSTWONING behorende bij het complex voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning dateert van 1912 en is van de hand van de rijksbouwkundige voor de gebouwen van onderwijs J.A.W. Vrijman gebouwd in de trant van de Neo-Hollandse Renaissance.

Omschrijving

Deels onderkelderd woonhuis van twee bouwlagen met samengestelde kap, dat opgetrokken is vanuit een samengestelde plattegrond. Het hoofdvolume beslaat een rechthoekige plattegrond en heeft een uit twee haaks op elkaar geplaatste zadeldaken samengesteld dak. Ten noordwesten hiervan bevindt zich een lager - zij het twee lagen beslaand - volume onder een afgeplat schilddak met een kleine uitbouw onder een lessenaarsdak. In de oksels van deze twee volumes bevindt zich - aan de oostzijde - een kleine uitbouw van één laag met lessenaarsdak, waarin zich de entree bevindt. Tegen de topgevel aan de zuidzijde is een schoorsteen gemetseld. De met leien in Maasdekking gedekte zadeldaken worden afgesloten met een licht uitkragende houten goot, deels met klossen. In de bakstenen gevels zijn smeedijzeren sierankers verwerkt. De getoogde vensters bevatten houten T-schuiframen (op de eerste bouwlaag) en schuiframen (op de verdieping) met bovenlichten, die verrijkt zijn met glas-in-lood. De rechtgesloten vensters bevatten stolpramen met glas-in-lood. De vensters op de eerste bouwlaag rusten op een doorlopende hardstenen waterlijst, terwijl de vensters op de verdieping zijn uitgevoerd met hardstenen lekdorpels. De oostgevel (voorgevel) bevat twee getoogde vensters met T-schuiframen in de eerste bouwlaag. In het midden een verhoogd geveldeel, dat de gootlijst doorsnijdt, onder met leien gedekte steekkap met een puntgevel. Het verdiepingsvenster bevindt zich in deze topgevel. De entree in het aparte bouwvolume bestaat uit een paneeldeur met hardstenen dorpel. In de terugliggende gevel een getoogd venster op de verdieping.

De asymmetrische zuidgevel bevat (links) dubbele naar buitenslaande tuindeuren met bovenlicht, geflankeerd door getoogde vensters met schuiframen met bovenlichten. Op de verdieping rechtgesloten vensters. In het rechterdeel van de zuidgevel een tegen de gevel

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument



gemetselde schoorsteen, die is verrijkt met hardstenen elementen als consoles en dakplaten. Aan weerszijden van de schoorsteen twee getoogde vensters. De westgevel van het hoofdvolume is blind. In de westgevel van het iets terugliggende noord-west volume bevindt zich een deur met getoogd bovenlicht en rechtsdaarvan een venster. De asymmetrische noordgevel bevat op de eerste laag kleine getoogde vensters: twee met draairamen en één met schuifraam en bovenlicht. Op de verdieping links trapsgewijs verspringend twee getoogde vensters met schuiframen met bovenlicht. Rechts twee rechtgesloten vensters.

INTERIEUR. Het interieur heeft de interne indeling en detaillering grotendeels behouden. In het interieur oorspronkelijke onderdelen zoals kelder met troggewelf met ijzeren liggers, deuren met glasruiten met glas-in-lood en panelen, paneeldeuren, tochtportaal met betegelde lambrizing, betegelde gang, houten scheluwe trap met geprofileerde trappaal, keukendeur met glas-in-lood, granitovloer keuken.

Waardering

De dienstwoning behorende bij het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning is van algemeen belang vanwege de cultuur- en architectuurhistorische waarde

- als uitdrukking van een functie, namelijk dienstwoning, die deel uitmaakt van het complex voor Mijnbouwkunde;
- als voorbeeld van de stijl en vanwege de hoofdvorm, het materiaalgebruik en de detaillering interieur en de hoge mate van gaafheid daarvan.

De dienstwoning behorende bij het gebouw voor Mijnbouwkunde en Petroleumwinning heeft stedenbouwkundige waarde vanwege de ruimtelijk-functionele en visuele relatie met de omringende gebouwen van de TU.

Hoofdcategorie

Woningen en woningbouwcomplexen

Subcategorie

Dienstwoning(K)

Functie

Dienstwoning(K4)